פניני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מבשרת ציון

פָּרָשַׁת וַיֵּצֵא - חם וְאַהֲבָה

"וַיִּשָּׂא אֶת קֹלוֹ וַיֵּבְךְּ" (בראשית כ"ט, י"א)

בפרשה שלנו יעקב אבינו רואה לראשונה את רחל: "**וַיִּשָּׂא אֶת קֹלוֹ וַיֵּבְךְּ**" (בראשית כ"ט, י"א). מדוע בכה? רש"י פירש: "לפי שבא בידיים ריקניות. אמר, אליעזר עבד אבי אבא היו בידיו נזמים וצמידים ומגדנות, ואני אין בידי כלום".

אליפז בן עֵשָׂו רדף אחרי יעקב במצוות אביו כדי להורגו והשיגו. אולם, לפי שגדל אליפז בחיקו של יצחק, נמנע מלהורג את יעקב.

הוא שאל את יעקב: מה אעשה עם ציווי אבי? יעקב השיב לו: "**טול מה שבידי, והעני חשוב כמת**".

מדוע אליפז הסכים לכך? הרי אביו ציווה עליו להרוג את יעקב ואף השביע אותו על כך! רש"י הקדוש מסביר: "**לפי שגדל בחיקו של יצחק**". אליפז קיבל חום ואהבה, והדבר השפיע על התנהגותו.

הגאון הרב יעקב ניימן זצ"ל, ראש ישיבת 'אור ישראל' לצעירים, אהב מאוד את תלמידיו. בכל פעם שהיה דורש, היה פותח במילים: "בניי היקרים".

פעם ניגש אליו בחור וסיפר שאחד התלמידים נסע לצפות בסרט בקולנוע. ראש הישיבה לקח מונית והמתין לו בפתח הקולנוע.

כאשר הרב ראה את הבחור, הוא פשט את מעילו, הגיש לו אותו ואמר: "קח, כדי שלא יהיה לך קר!".

הבחור התנגד בתחילה, אך לבסוף לבש את המעיל של הרב. החום והאהבה שהרגיש מאותו מעשה השפיעו עליו עד שלא שב עוד לקולנוע. **לימים אותו בחור נעשה מורה הוראה בישראל.**

גם הצדיק הירושלמי רבי אריה לוין זצ"ל יכול ללמדנו פרק מאלף באהבת הבריות. פעם, בערב שבת, לאחר שסיים את תפילתו ויצא מבית הכנסת, ניגש אליו אדם שאינו שומר תורה ומצוות, כשבידו סיגריה דולקת, ושאל היכן נמצא מלון המלך דוד בירושלים.

למרות שהאיש עישן בפניו בשבת, הרב השיב לו בסבר פנים יפות: "לא אוכל להסביר לך מכאן כיצד להגיע למלון, לכן אלווה אותך בעצמי".

בהמשך הדרך המשיך האיש לעשן והרב נהג עימו בסבלנות ובמאור פנים. לאחר כרבע שעה, כשהגיעו למקום שממנו ניתן היה לראות את המלון, הרב הצביע לעברו.

האיש התרגש ואמר: "**דע לך שיש לי לב קשה מאוד. איש מעולם לא הצליח לשבור את ליבי, ורק אתה הצלחת**".

"למרות התנהגותי, לא כעסת עליי ולא הערת לי, אלא כיבדת אותי וטרחת למעני. **לכן אני מבטיח לך שאם יש אנשים כמוך בעולם, לא אעשן עוד בשבת**".

יהי רצון שנזכה ללכת בדרך זו של אהבה אמיתית לבריות ולקרבם לאביהם שבשמיים.

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
רב קהילת 'עין חמד'

זמני שבת

עיר	כניסת שבת	צאת שבת	רבינו תם
י-ם	16:01	17:16	17:55
ת"א	16:18	17:18	17:51
חיפה	16:09	17:15	17:52
ב"ש	16:21	17:19	17:55

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה — חגי חיים וב"ב
שמואל אימן בן אסתר זרי — שגית בת רותי
מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים
ליאור יהושע סומך וב"ב — גלית בת מסודי
יהודה אריה בן רחל ברכה — ארז בן שושנה
רונן אברהם וב"מ — קסירר אפרים וב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה — משפ' שטרית
נעם יצחק בן רחל ברכה — רינה בת סימי וב"ב
יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים
שלמה ודנה דוד וב"ב — אריה ושרה לוי וב"ב
י.מ.י.ש כדורי — נתנאל בן ג'ינה
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב
עמית בן אהרון וב"ב — רז דוד בן לאה וב"ב
דני בן שושנה — אבישג ודניאל בני מירב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר — רונית בת סימי
תרצה בתיה בת ימנה נינט — חי דוד בן רחל
אילן בן ג'ולייט — יפית שרה בת ג'ינה
אנאל חביבה בת שולמית — לאה בת תמר
מיטל בת מלכה — מאיר בן שרית ואליהו
טליה עדן אסתר בת שולמית — נעם בן שרה
שירי ימנה בת שולמית — מירב בת אילנה
שושנה שירה בת סילביה — שמעון בן שולמית
אברהם גורג'י בן דליה אפרת — אורן בן נעמי
סיון רבקה בת אלן אסתר — יניב בן פרידה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי — אליהו נזרי בן ימנה
שמואל אימן בן אסתר זרי — סיון בת אסתר
רחל מרים בת יהודית — לימור בת פרידה
דניאל בן שרה — אושרית בת שושנה
נעמה בת יפה — דגנית בת שושנה
אסף בן סופיה — מיטל בת שושנה
דרור בן סופיה — דוד עומרי בן יהודית

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה — יצחק בן עזרא
ימנה ניזרי בת סטה- — בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניזרי בן פרחה- — בריאות ואריכות ימים
סימי בת סוליקה — מיכאל יהודה בן מרים
אורן בן אסתר — דינה בת מזל
נעם יצחק בן רחל ברכה — נעמי בת רחל
שירה שילת בת אורלי — אפרים בן שרה
לביא ישראל בן תמר חיה — אסתר בת סוליקה
מוריה בת רחל ברכה — אורן בן פרידה
אביתר חיים בן אוריין — ישראל בן חווה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה — רחל בת זוהרה
משה בן נזימה — עינת בת רחל ברכה
רפאל משה בן רחל — נטע רותי בת פלורה
רחל ברכה בת פדילה דליה — קסנט בת דגטו
רונית בת סבריה — יצחק בן חנון
רפאל אבידן בן תקווה — אליהו בן רחל
בנימין בן ברכה — אלן אסתר בת שרלוט
נעימה בת שרה — יהודה לייב בן אסתר מלכה
נעם אלימלך בן אושרית- — ר"ש ובריאות איתנה
לימור בת פרידה — יניב בן פרידה
מאיה בת עדי — שירה ברכה בת מלכה חיה
יהודית אסתר פראדל בת חיה- — בריאות ואריכות ימים
יפה בת פדילה דליה — ברק בן דליה
אדל בת יפה

העלון מוקדש לעילוי נשמת
משה בן גורג'יה ז"ל

לעילוי נשמת
תמר פורטונה בת מיסה ע"ה

לעילוי נשמת
נחום בן כיריה ז"ל

לרפואה שלימה
לאיידה חיה בת אסתר
נועה בת אסתר
ולילד אורי חיים בן שלי

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה
לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

להצלחת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב
לרפואת הנפש והגוף של יהודה אריה בן רחל ברכה

לע"נ יוסף דהן בן רחמה ז"ל

שׁוֹאֵל וּמֵשִׁיב בַּהֲלָכָה - חֲנֻכָּה – חֵלֶק א'

שאלה: **מדוע מדליקים נרות חנוכה? האם אישה יכולה להדליק את הנרות במקום בעלה?**

תשובה: להלן **סיכום ההלכה** מפי ר' אליהו פנחסי שליט"א מתוך ספרו **'הכשרות למעשה':**

בתקופת בית המקדש השני מלכי יוון גזרו גזירות על ישראל. הם גזרו עליהם גזירות כדי להשכיח מהם את התורה ולבטלם מדתם. הם לא הניחו להם לעסוק בתורה הקדושה ולקיים את המצוות. היוונים נכנסו להיכל בית המקדש ופרצו בו פרצות. לעם ישראל היה צר מאוד מפניהם עד שבורא עולם ריחם עליהם והציל אותם מידם. בני חשמונאי הכוהנים הגדולים גברו והושיעו את ישראל מידי היוונים.

כאשר החשמונאים נכנסו להיכל בית המקדש ורצו להדליק את המנורה הטהורה, הם מצאו רק פך אחד של שמן טהור. בפך הייתה כמות שמן שהספיקה להדלקת המנורה ליום אחד בלבד. נעשה נס והדליקו ממנו במשך שמונה ימים. פך השמן נמצא בכ"ה בכסלו, ולכן החכמים שהיו באותו דור תיקנו שיהיו שמונת הימים הללו ימי שמחה והלל. בכל שמונת הימים מדליקים נרות כדי לפרסם את הנס.

גם נשים חייבות בהדלקת נרות חנוכה, למרות שבדרך כלל נשים פטורות ממצוות עשה שהזמן גרמא. הן חייבות בנרות חנוכה מכיוון שאף הן היו באותו הנס. רמז לדבר: "וְאָמְרָה הָאִשָּׁה **אָמֵן**" (במדבר ה, כ"ב)- **א**- ארבע כוסות בפסח, **מ**- מקרא מגילה בפורים, **נ**- נרות חנוכה. נשים חייבות במצוות אלו למרות שהן מצוות שהזמן גרמא.

אם הבעל אינו יכול להדליק את הנרות בביתו, למשל כאשר הוא נאלץ לנסוע למקום רחוק, ראוי ונכון שאשתו תדליק את הנרות בביתם. הוא יוצא ידי חובה בהדלקתה גם אם אינו נמצא בבית בשעת ההדלקה.

אֱמוּנָה וִישׁוּעָה

הגה"ח רבי ברוך שמעון רוטשטיין שליט"א סיפר: סמוך לביתנו בשכונת מאה שערים גרה שכנה שסבלה מאוד ממיחושים בעיניה. כאביה התעצמו מיום ליום וראייתה נחלשה עד למצב של עיוורון מוחלט ר"ל. מי שטיפל בה במסירות היה רופא העיניים המפורסם ד"ר טיכו שנחשב באותה תקופה למומחה הגדול ביותר לעיניים במזרח התיכון, אך גם הוא לא הצליח להביא מזור לעיניה. בצר לה פנתה לרבינו הרה"ק האדמו"ר רבי שלמה גולדמן מזוועהיל זיע"א וביקשה על נפשה שיושיע אותה. לפליאתה הרבה רבינו אמר לה שעליה לשטוף את עיניה שלוש פעמים באלכוהול. היא נבהלה מאוד לשמוע את תשובת רבינו זיע"א. הרי גם עיניים בריאות לחלוטין עלולות להיפגע פגיעה אנושה משטיפתן באלכוהול ולכן לא מיהרה לקיים את דבריו.

ככל שחלף הזמן ומצב עיניה לא הוטב, החליטה שאין לה מה להפסיד מקיום הוראתו של רבינו. היא אזרה עוז והתחזקה באמונת צדיקים ושטפה את עיניה באלכוהול שלוש פעמים – בדיוק כפי שהורה לה רבינו זיע"א. והנה אירע לה נס גלוי והיא חזרה לראות בעיניה כאחד האדם! כשהגיע מועד התור שנקבע לה לביקורת אצל ד"ר טיכו, היא החליטה להיבדק על ידו ולשמוע את חוות דעתו. כשנוכח ד"ר טיכו לראות שראייתה שבה אליה והיא רואה בעיניה כמי שמעולם לא חלתה, התפלא על כך מאוד, שכן הוא עצמו לא מצא דרך לרפא אותה ולעזור לה. כששמע כיצד נרפאו עיניה ב'שטיפת אלכוהול", נדהם למשמע אוזניו ושאל אותה:

"וכי ירדת מדעתך?! מיהו הרופא שנתן לך רעיון הזוי שכזה?!". כאשר השיבה שהרבי המתגורר בשכונת בית ישראל הוא שהדריך אותה לעשות זאת כדי לרפא את עיניה אמר הרופא: "עם דרכים פלאיות שכאלו אין לנו מושג". אוסיף עוד עובדה פלאית ששמעתי מאימי ע"ה, שהייתה במשפחה זו. אחיה הצעיר של אישה זו חלה ר"ל בצרעת. מי שמכיר את תולדות היישוב בתקופה ההיא יודע שלדאבון הלב רבים סבלו ממחלה זו, שנחשבה אז לחשוכת מרפא ולא האריכו ימים. גם הוא פנה בצר לו לאדמו"ר רבי שלמה וביקש את ברכתו לרפואה שלמה. רבינו ציווה עליו למרוח משחה כלשהי על גופו. מיד כשמרח את המשחה פרחה כל הצרעת מגופו והבריא כביום היוולדו. (מעובד מתוך שיחה עם הרה"צ ר' יעקב לייב גולדמן הי"ו בן כ"ק מרן אדמו"ר מזוועהיל שליט"א).

הערת בטיחות: הסיפור מובא כעדות היסטורית ולא כהמלצה רפואית. שטיפת עיניים באלכוהול מסוכנת ועלולה לגרום לפגיעה קשה בראייה. במקרה של חשיפה יש לשטוף מיד במים זורמים ולפנות לקבלת טיפול רפואי.

רְפוּאָה טִבְעִית- הַקֶּשֶׁר בֵּין מַעֲרֶכֶת הָעֲצַבִּים לָעֵינַיִם- חֵלֶק א'

העיניים הן איבר חוש מורכב ורגיש, הפועל בתיאום מושלם עם מערכת העצבים. הן קולטות את האור ומעבירות את המידע החזותי למוח, שם הוא מעובד לתמונה.

אנטומיה ופיזיולוגיה של העין ●**קרנית**- שכבה שקופה בחזית העין, מרכזת את קרני האור ●**עדשה**- משנה את צורתה כדי למקד את התמונה ●**רשתית**- קולטת את האור והופכת אותו לאותות חשמליים ●**עצב הראייה**- מעביר את האותות החשמליים למוח ●**המוח**- מפענח את האותות ויוצר תמונה. (גב' אליס אוליאל, נטרופתית ורפלקסולוגית- 0775343667)

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"
צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה.
בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

קו לעניית 'אמן' ו'אמן יהא שמיה רבה' לאחר שיעור תורה- בזמן אמת מספר פעמים ביום 02-313-7905

העלון נמצא בחובות גדולים. בעל בית-הדפוס העלה את מחיר ההדפסה בבת אחת ב-220 ₪ לכל הדפסה
מי שיוכל לעזור, תבוא עליו ברכת טוב. למעוניינים לעזור נא להתקשר 052-7652084 או לשלוח מייל PnineEH@gmail.com

לשאלות בהלכה
נא לפנות לרב אליהו פנחסי
בטל' 052-6329144
(הנייד באישור ועדה רוחנית)

הקדשת העלון
ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון,
חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084
כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26א ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

מינויים
לקבלת העלון חינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל
PnineEH@gmail.com

אִם רְאשׁוֹנִים כְּמַלְאָכִים- הַמְּקֻבָּל הָרַב שָׁלוֹם עָגִיב זצ"ל



המקובל הגאון רבי שלום עגיב זצ"ל- נולד בסביבות שנת ה'תקנ"ט (1799) בטריפולי שבלוב. כבר בילדותו ניכרו בו כישרונות מופלאים ושקידה עצומה בתורה. גדל בתורה וביראת שמיים והתעלה במעלות התורה עד שנמנה עם גדולי חכמי טריפולי. היה גאון בנגלה ובנסתר, בקי מופלג בתלמוד ובפוסקים ומגדולי המקובלים בדורו. על אף היותו סגי נהור, ידע את תוכנם של ספרים רבים בעל פה, והפליא את שומעיו בבקיאותו העצומה. נודע בכינוי 'סיני ועוקר הרים', המעיד על בקיאותו הרחבה ועל חריפותו בתורה. לגדלותו בחוכמת הקבלה יצא שם דבר, עד שחכמי דורו היו אומרים עליו: "אל תקרא עגיב אלא עג'יב", כלומר מופלא. רבים פנו אליו לקבל את ברכתו, ובקרב יהודי לוב השתמרו מסורות על ניסים וישועות שנעשו בזכותו.

רבינו שימש כאב"ד בטריפולי ונמנה עם מנהיגיה הרוחניים של הקהילה. בבית הדין פעל לצד הגאונים ר' אברהם חיים אדאדי, ר' פריג'א דאבוש ור' יוסף רובין. לצד פסיקת ההלכה עסק גם בתקנות שנועדו לשמור על חיי הדת והקהילה. הקדיש את חייו ללימוד תורת הנסתר ולהרבצתה ברבים. בכל לילה קם לפני חצות הלילה ללימודו. בשל היותו סגי נהור היו מלווים אותו לביה"כ ולביהמ"ד, אולם גם כאשר לא הגיע מלווה, לא ויתר על לימודו הקבוע. היה יוצא לדרכו בחשיכה וצועד באיטיות כדי שלא לאחר לביהמ"ד. משהגיע למקום היה עוסק בלימוד הזוהר הקדוש עד אור הבוקר, כשהנוכחים מקשיבים לביאוריו העמוקים. תלמידים רבים התקרבו אליו ולמדו מפיו את תורת הקבלה. נודע בקרב יהודי טריפולי כצדיק וקדוש, ומסורות רבות על מופתיו וישועותיו עברו מדור לדור. בני הקהילה ראו בו אחד מגדולי חכמיה ופנו אליו בענייני תורה, עצה וברכה. על אף עיוורונו המשיך לשקוד על התורה, ללמד את תלמידיו ולהאיר את עיניהם בתורת הנגלה והנסתר. נפטר ב-י"ז כסליו ה'תרכ"ט (1869). חי כ־70 שנים. ציונו בעיר טריפולי שבלוב. זכרו נותר חקוק בלב בני הקהילה, ותורתו והנהגותיו נמסרו מדור לדור.

בנו: הגאון ר' רחמים (כיהן כרב וכדיין בטריפולי. למד תורה וקבלה מפי אביו והמשיך את דרכו). **מתלמידיו:** המקובלים הגאון רבי אברהם חיים אדאדי (מח"ס 'השומר אמת' ו'ויקרא אברהם'), הגאון ר' חי מימון (מח"ס 'באר לחי', שבו הביא מחידושי רבינו), בנו הגאון ר' רחמים. **מספריו: •באר לחי-** ספרו של תלמידו ר' חי מימון והביא שם גם מחידושי רבינו.

המצב הכלכלי של יהודי טריפולי תחת שלטון הטורקים היה ירוד מאוד. חוץ מכמה עשירים בודדים, הייתה העניות מנת חלקם. בין העניים המרודים היה גם 'בארה', שמשו של רבינו. משכורתו הדלה לא הספיקה למחייתו ולכן חיפש, ככל יהודי המקום, הכנסות צדדיות. היה לו סכום כסף שאותו צבר במשך שנים רבות והיה משתמש בו כדי להלוות לשוטרי המקום סכומי כסף קטנים עד לתשלום משכורתם על ידי השלטונות. כך הרוויח משהו נוסף על משכורתו הדלה. פעם בא אליו שוטר וביקש הלוואה גדולה מהרגיל ולזמן ארוך. 'בארה' סירב למלא בקשה זו.

השוטר אמר לו: "אגלה לך סוד שיגרום לך רווח גדול מאוד: בעוד ימים אחדים המלכות תפסול מטבע פלונית. אם תיפטר מן המטבעות האלו אשר ברשותך, תצא ברווח גדול". 'בארה' הלווה לשוטר את ההלוואה והרהר: "מה לעשות במטבעות הנמצאות תחת ידי?". הוא החליט לקנות תמורתן חיטה ושמן בשוק. ביום השוק הקרוב נטל את כספו וקנה בו את כל כמויות החיטה והשמן שהגיעו באותו יום לשוק. לשאר הקונים שבאו לקנות מצרכים אלה, כדרכם מדי שבוע בשבוע, לצורכי ביתם, לא נשאר מה לקנות, כי כל הסחורה אזלה.

התושבים התלוננו אצל חמודה באשה, שהיה המושל של טריפולי. הלה חקר בדבר, וכאשר נודע לו על מעשהו של 'בארה', ציווה להשליכו לבית הסוהר ולפצות את האנשים שבאו להתלונן על המחסור בחיטה ובשמן. למחרת קיים המושל את משפטו של 'בארה', שהואשם בכוונה להרעיב את תושבי העיר ולגרום על ידי כך להתמרדות ולמהומות. דינו יצא לתלייה ומועדה נקבע ליום השבת הקרוב, מול בית הכנסת הגדול, למען ישמעו ויראו כל המעיזים להמרות את חוקי המלכות. השמועה התפשטה בעיר ואבל כבד ירד על יהודי טריפולי.

מאות נשים נהרו לבית 'בארה' כדי לבכות עם אשתו הצעירה ואימו על גורלו המר. בין הנשים הייתה רוכלת בשם מסעודה, שהיו לה מהלכים בבתיהם של נכבדי העיר והקצינים הטורקיים, ובכללם גם בביתו של המושל. צרת אימו ואשתו של 'בארה' נגעה לליבה, והיא אמרה להן: "אני מוכנה ללכת איתכן לבית המושל ולהתחנן בפני אימו שתשפיע על בנה לבטל את גזר הדין". שלוש הנשים הלכו לאם המושל וזו הושפעה מדבריהן והבטיחה לעשות כמיטב יכולתה. היא ביקשה מהן לשוב למחרת כדי שתעדכן אותן.

המושל בא לאימו כדי לקבל את ברכתה לפני לכתו לתפילה במסגד, אולם היא סירבה לברך אותו עד שיבטיח לה לחון את 'בארה', אבל כל הפצרותיה ותוכחותיה שלא לשפוך דם נקי עלו בתוהו. למחרת, יום שישי, שמעו שתי הנשים, אימו ואשתו של 'בארה', את הבשורה המרה מפי אימו של המושל. שתיהן חזרו מיואשות לביתן ולאבלן. מישהו אז יעץ להן לפנות לרבינו ולהתחנן לפניו שידאג לשמשו הנאמן. הנשים הלכו לבית הרב וראו אותו מתכונן לקבלת השבת, כי דרכו בקודש הייתה לקבל את השבת ביום שישי כבר משעת הצהריים.

אחרי שהרב שמע מה שקרה, אמר להן: "לכו הביתה ותכינו את כל צורכי השבת. הלילה לפני חצות ישוב 'בארה' לביתו ויספיק לקדש על שולחנו". אחרי אכילת פת ערבית בליל שבת נרדם המושל חמודה באשה. לא עברה שעה קלה והוא הרגיש כי מישהו מכה אותו חבטות כואבות. הוא התעורר, הדליק אור, אבל בחדר לא היה איש. השומרים עמדו בחוץ כרגיל. המושל חזר למיטתו ונרדם, אבל כעבור רגע הוא הרגיש מכות חזקות יותר. צעקות וצרחות איומות נשמעו מפיו. השומרים הוצבו גם בתוך חדר השינה. הם היו אובדי עצות, כי לא ראו דבר.

היועצים הובהלו להתייעצות דחופה בארמון המושל. אחד מהם אמר: "אדוני המושל, אנחנו רואים במכות אלו עונש מן השמיים. עליך לבקש חנינה מן המכים ולשאול לסיבת הדבר". כאשר חזרו ונשנו המכות, הוא צעק כלפי המכים: "מה פשעי ומה חטאתי? הודיעוני ואדע לתקן את דרכי". בת קול נשמעה: "איך העזת להשאיר את ר' שלום עגיב בלי שמש שילווה אותו לבית הכנסת? מדוע אסרת את שמשו?".

"מי אתם?", המושל תמה. שוב נשמעה בת קול: "אנחנו ר' שמעון בר יוחאי ור' אלעזר בנו, אשר ר' שלום הוגה יומם ולילה בספרנו, ספר ה'זוהר'. אם לא תשחרר את שמשו עוד הלילה, מרה תהיה אחריתך". המושל קם ממיטתו, מבוהל ורועד, התלבש ויצא בחשכת הלילה עם יועציו אל בית הסוהר. שם דרש ממנהל הכלא לפתוח לו מיד את דלת התא שבו כלוא 'בארה', כבול בידיו וברגליו.

'בארה', שחשב כי באים להובילו לתלייה, ביקש בקול תחנונים שהות לקרוא 'וידוי' וקריאת שמע. אבל המושל הרגיעו ושאל: "מדוע לא הודעת לי כי אתה שמשו של ר' שלום עגיב? עליך למהר עכשיו וללכת איתי לבית הרב, כדי לבקש יחד את סליחתו". בחשכת הלילה עשו המושל, יועציו וכמה שוטרים את דרכם אל בית הרב, ובראש השיירה 'בארה', המראה את הדרך. כשהגיעו לבית הרב ביקשו כולם את סליחתו. הרב האיץ ב'בארה' שימהר לביתו ויקדש על שולחנו לפני חצות. "כך הבטחתי לאימך ולאשתך", הרב אמר. הדבר היה לנס ולמופת בעיני כל תושבי טריפולי, יהודים ונוכרים כאחד. ושם שמיים התקדש ברבים.

אם למישהו מהקוראים יש את תמונת הציון או איור כיצד רבינו נראה, נשמח מאוד שישלח למייל Pnineeh@gmail.com

וַיִּתְּרוּ וּשְׁכָרוֹ

מעשה נורא סיפר הרה"ג רבי חזקיהו יוסף קרלנשטיין, ששמע מבעל המעשה: מריבה גדולה פרצה בין שני שכנים בעיר בני ברק. אחד השכנים רדף את שכנו עד חורמה, הוציא עליו שם רע ולא חדל ממעשיו.

השכן הנפגע אירס את בתו, אולם השמועות שהפיץ שכנו עשו להן כנפיים. בעקבות השם הרע שיצא עליו הודיעו לו בני משפחת החתן כי השידוך מבוטל.

חלפו כחודשיים והנה בנו של השכן הפוגע התארס ואף זכה לשידוך מכובד במיוחד! השכן הנפגע סיפר לרב קרלנשטיין: את חטאיי אני מזכיר היום. אני ורעייתי היינו פגועים כל כך, עד שאיחלנו שהשידוך של השכן לא יעלה יפה!

כשבועיים לאחר האירוסין המחותנים של השכן שמעו על המריבה הגדולה ועל הקפידה הקשה שאנו מקפידים עליו. הם שמעו שאנו מאחלים שמידת הדין תפגע בו ובשידוך של בנו. אמנם לא היה ראוי לנהוג כך, אך באותה שעה חשבנו שכך עלינו לנהוג.

המחותנים שלחו שליחים כדי לפייס אותנו ואף הציעו לנו סכום כסף גדול בתמורה למחילתנו. אולם אנו עמדנו בשלנו. הרי אי אפשר לדרוש מאיתנו להיות מלאכים! לא סולחים ולא שוכחים!

בשלב מסוים הודיעו המחותנים לשכן הפוגע: "איננו מבטלים את השידוך, אך מעתה אנו עוצרים את כל ההכנות לחתונה. לא נחפש דירה לזוג הצעיר, לא נקנה רהיטים ואף לא נקבע תאריך לחתונה, עד שהשכן הנפגע יסיר את הקפידה וימחל לכם".

לא סלחתי, כי לא הייתי מסוגל לסלוח. כך נמשך המצב במשך מספר שבועות. באחד מימי חמישי ניגש אליי יהודי שהכרתי ואמר לי: "אני מכיר היטב את הסיפור שלכם ויודע עד כמה נפגעתם. האם אתה רוצה לעשות עסקה טובה? האם אתה זקוק לישועה כלשהי?".

השבתי: "בוודאי! יש לי בן ובת נשואים שכבר מספר שנים מצפים לילדים ועדיין לא זכו להיפקד. התפללתי עליהם פעמים רבות, ואף נסעתי לכותל המערבי ולציונו של התנא האלוקי רשב"י הקדוש אך עדיין לא זכינו לישועה".

אותו יהודי אמר לי: 'האם אינך מבין איזו הזדמנות נפלאה עומדת לפניך? יש לך אפשרות לעשות את עסקת חייך! דוד המלך מגלה לנו סוד גדול בפסוקים: "יָשִׂישׂוּ בִי וְשָׂמֵחוּ כָּל מְבַקְשֶׁיךָ יֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל ה' אֹהֲבֵי תְשׁוּעָתֶךָ" (תהילים ס"ט, י"ג), ומיד לאחר מכן נאמר: "וַאֲנִי תְּפִלָּתִי לְךָ ה' עֵת רָצוֹן" (תהילים ס"ט, י"ד).

חייו של דוד המלך היו רצופים ניסיונות, רדיפות וסכנות. פעמים רבות היה נתון בסכנת חיים ובכל זאת עמד בכל הקשיים. הוא מתאר כיצד אנשים יושבים ומדברים בגנותו ואפילו שיכורים שרים שירים כדי ללעוג לו ולבזותו. ומה עשה דוד המלך בשעה קשה זו? הוא פנה לקב"ה בתפילה!

על פי ביאור המלבי"ם, דוד המלך מלמד אותנו יסוד נפלא: דווקא בשעה שאדם סופג ביזיונות ופגיעות, הוא יכול לנצל את אותם רגעים קשים לתפילה ולבקשת רחמים. במקום להשיב למחרפין, דוד המלך הפך את רגעי הצער והביזיון לרגעים יקרים של תפילה וקרבת אלוקים.

שלמה המלך אומר: "כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יֶחֱטָא" (קהלת ז', כ'). אין אדם שאינו נכשל לעיתים, וכולנו זקוקים לרחמי שמיים.

הרמ"ק מבאר דברים נוראים על הדין הנעשה בשמיים. כאשר נשמת האדם עולה למרום בשנתו, עלולים המקטרגים להזכיר את עוונותיו ולדרוש שייענש עליהם. הנשמה מתחננת לפני בורא העולם שירחם עליה ויציל אותה מן הייסורים.

אולם יש דרך נפלאה לעורר רחמי שמיים, כפי שנאמר: "יִתֵּן לְמַכֵּהוּ לֶחִי יִשְׂבַּע בְּחֶרְפָּה" (איכה ג', ל'). כאשר אדם נפגע ובכל זאת בוחר להבליג, לשתוק ולא להשיב לפוגע כגמולו, יש בכך זכות גדולה. אדם המתגבר על כעסו ומוחל למי שפגע בו עשוי לזכות בזכות מחילתו לישועות גדולות!

חזרתי לבית וסיפרתי לרעייתי את הדברים. גם שבעת ילדינו האחרים שמעו ומיד אמרו בהתרגשות: 'אבא! אמא! על מה אתם מתלבטים? מוישי ורחלי יכולים לזכות בילדים! האם לא כדאי למחול לשכן כדי לבקש בזכות המחילה ישועה עבורם?'.

דבריהם חדרו לליבי. אך הפגיעה הייתה קשה כל כך ולא ידעתי אם אצליח למחול באמת. למחרת, ביום שישי בבוקר, חזרתי מביה"כ לאחר תפילת שחרית. כשנכנסתי הביתה גיליתי שרעייתי משוחחת בטלפון עם המחותנים של השכן.

שמעתי אותה אומרת להם שהיא מוחלת לשכן בלב שלם. ולא זו בלבד, אלא שהיא אף החלה לשבח את המשפחה! היא אמרה: "נכון שהשכן עשה מעשה שלא היה ראוי לעשותו והוא פגע בנו מאוד. אבל דעו לכם שמדובר במשפחה נפלאה! הם השקיעו רבות בחינוך ילדיהם, ויש בהם מעלות טובות רבות".

כך, לאחר תקופה ארוכה של צער וכאב, בחרנו לוותר על הכעס ולמחול. מוישי ורחלי, שני ילדינו הנשואים שציפו להיפקד, כלל לא ידעו שמחלנו לשכן. חודש לאחר המחילה התקשר אלינו בננו מוישי ובישר בהתרגשות: 'אבא! אמא! יש לנו בשורה משמחת! אשתי נפקדה!'.

השמחה הייתה עצומה, אך בכך לא הסתיים הסיפור. כעבור חמישה שבועות נוספים התקשרה בתנו רחלי לרעייתי ובישרה לה בהתרגשות: 'אמא! גם אני נפקדתי!'. לא יכולנו להאמין למשמע אוזנינו! לאחר שנים של ציפייה ותפילות, זכינו לשמוע בתוך תקופה קצרה שתי בשורות נפלאות!

כעבור תשעה חודשים זכינו לערוך במשפחתנו שתי שמחות גדולות! כך זכינו לראות כיצד מחילה אחת, שנעשתה מתוך התגברות עצומה על הכאב והכעס, הייתה עבורנו פתח לשתי ישועות מופלאות!"

לע"נ

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל
רחמים בן רחל ז"ל
חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל
ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
אביחי בן אסתר ז"ל
יצחק בן פנינה ז"ל
חי זיזי בן קלרה ז"ל
ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל
אסתר בת נעמי ע"ה
ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
אורה בת נעימה ע"ה
מישא אסתר בת זהרה ע"ה
מסעוד בן יקוט ז"ל
רחמה בת מסעודה ע"ה
סעידה בת תופחה ע"ה
אליהו בן חיים משה גרשון ז"ל
נועה בת עיישה ע"ה

הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל
שמואל בן רבקה ז"ל
רפאל בן אסתר ז"ל עזרא בן כאתון ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל
קסאנש בת דגיטו ע"ה
סוליקה בת עישה ע"ה
שרה בת נרקיס ע"ה
יעקב בן סלימה ז"ל
ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה
יהודה בן סעידה ז"ל
עפאת בת השמת ע"ה
חיים חמוטל בן רינה ז"ל
ישראל בן חיים משה גרשון ז"ל
נעימה בת שרה ע"ה
דניאל בן מיה ז"ל



הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל
פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל
יצחק יצקן בן רחל ז"ל
אברהם בן יונה ז"ל
סעידה בת תופחה ע"ה
מזל בת שמעון ע"ה
יוסף בן מרים נוסרת ז"ל
יעקב בן אסתר ז"ל
אביגדור בן ג'ולי ז"ל
רחל רפאת בת השמת ע"ה
מרים בת שרה ע"ה
פיבי מלכה בת מזל ע"ה
נעמי בת כתון ע"ה
משה בן רוזה ז"ל
סעדה בת בסה ע"ה
בתיה (מרדה) בת שמחה ע"ה
יוסף יחזקאל בן אסתר ז"ל

הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל
מאיר מורד בן שושנה ז"ל
זהבה בת שושנה רייזל ע"ה
עמירם בן דבורה ז"ל
ר' שאול בן סילביה זצ"ל
שני בת אסתר ע"ה
מסודי בת חביבה ע"ה
אסתר בת גולה גאולה ע"ה
יוסף בר סעדה ז"ל
שלום בן אסתר ז"ל
אריה בן מרים ז"ל
אלון בן סעדה ז"ל
אילנה (מחרוזה) בת שרה ע"ה
מאיר בן נעמי ז"ל
שפרה בת פסיה ע"ה
שרה גבריאלי בת נאווה ע"ה
שמעון בן ג'וליה ז"ל

ולד יחיא בן יוסף ז"ל
יצחק בן ברקו דב ז"ל
מאירה בת יפה ע"ה
אקבלי יוסף חיים בן נסכה ז"ל
צדיק חכם בן חזלה ז"ל
דוד בר חסיבה ז"ל
חווה בת יעקב צבי ע"ה
יצחק בן מישא אסתר ז"ל
ברכה בת מרדכי ע"ה
יעקב בן נעמה ז"ל
דוד יצחק בן פרחה ז"ל
גורג'יה בת נעימה ע"ה
אליאור בן פרידה ז"ל
שושנה בת נעמי ע"ה
בנימין בן דב ז"ל
גרגורי צבי בן מרים ז"ל
כל נשמות עם ישראל